

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114227217
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114227217.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľky P. R., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Vajdovou, so sídlom K. N. V., R. XXX, proti bývalému manželovi V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, adresa na doručovanie: K. N. V., F. W. XXXX, zastúpeného Advokátkou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdeho 17, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/249/2014-103 zo dňa 05.11.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil bývalému manželovi navrhovateľky V. R. platiť navrhovateľke výživné vo výške 50,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2014 vždy do 20. dňa v tom-ktorom mesiaci od právoplatnosti rozsudku s tým, že na zameškané výživné za čas od 01.08.2014 do 04.11.2015 v sume 750,- Eur mu povolil mesačné splátky po 30,- Eur splatné spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich. Vo zvyšku návrh navrhovateľky (domáhala sa výživného vo výške 66,- Eur mesačne od 01.04.2014) zamietol a bývalému manželovi uložil povinnosť uhradiť navrhovateľke trovy konania 675,46 Eur.

Mal za to, že dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka nie je schopná sa sama živiť s poukazom na jej zdravotný stav, keďže je invalidná dôchodkyňa, ktorej bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 209,90 Eur, z ktorého dôvodu nie je schopná uhrádzať náklady na svoje živobytie. Je odkázaná na pomoc rodičov a svojho dospelého už pracujúceho syna, s ktorým, ako aj so študujúcou dcérou býva v spoločnej domácnosti. Bývalý manžel dosahuje mesačný príjem 858,60 Eur a má výdavky na nájom 200,- Eur, inkaso platí 15,90 Eur, splátky úveru 139,40 a 140,- Eur, poistné 23,30 Eur a výživné na uvádzanú dcéru 120,- Eur mesačne. Porovnajúc príjmy účastníkov stanovil príspevok na výživu vo výške 50,- Eur od podania návrhu 01.08.2014 a na zmeškané výživné do vyhlásenia rozsudku povolil bývalému manželovi splátky, vo zvyšku návrh zamietol. Trovy konania priznal úspešnej navrhovateľke podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/, e/, f/ O.s.p. a žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že návrh navrhovateľky sa zamietajú alebo ho zrušujú a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a súčasne priznať trovy konania.

Mal za to, že navrhovateľkou uvádzané mesačné výdavky 440,- Eur sú výdavkami za celú 5-člennú domácnosť tvorenú plnoletým synom zarábajúcim 718,33 Eur - 1.118,50 Eur mesačne, študujúcou dcérou, na ktorú platí výživné 120,- Eur mesačne a rodičmi navrhovateľky poberajúcimi starobné dôchodky. Preto pokiaľ by malo ísť o výdavky len na navrhovateľku, boli by 210,- Eur, ktoré je zo svojho dôchodku, ktorý činí 222,30 Eur, schopná pokryť. Na nákladoch domácnosti sú povinní sa podieľať aj jej rodičia a zarábajúci syn, keď dcéra od januára 2016 z dôvodu skončenia štúdia je taktiež schopná sa samostatne živiť, keď aj navrhovateľka sa zamestnala, ktorú možnosť v priebehu konania

preukazoval. Navrhovateľka tvrdila inkaso 80,- Eur, preukázala 66,- Eur, výdavky na lieky 70,- Eur nepreukazovala, takisto, že na stravu minie 250,- Eur, keď sama na diétne stravovanie uviedla 150,- Eur. Súd pri posudzovaní nároku navrhovateľky vychádzal z výživného a nie príspevku na výživu, pričom nezobral do úvahy jeho výdavky vrátane spoločných iba ním platených pôžičiek a na to, že na stravu a oblečenie mu mesačne zostane 115,69 Eur. Súd si navyše odporoval, keď tvrdil, že hlavným dôvodom priznania príspevku je zdravotný stav navrhovateľky a následne pri posudzovaní jej možnosti zamestnať sa uviedol, že ho nepozná. Preto mal vykonať dokazovanie dopytom na ošetrojúceho lekára, a to aj vo vzťahu k nákladom na lieky a diétu. Ďalej poukázal na to, že príspevok bol priznaný nezákonne od 01.08.2014, aj keď návrh bol podaný 13.08.2014, odkedy mohol byť najskôr priznaný.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v čase podania návrhu mala invalidný dôchodok 217,- Eur a tento sa jej valorizoval na 222,03 Eur a od 01.01.2016 na sumu 224,- Eur. Dom, v ktorom bývajú, má jedno súpisné číslo, ale dva samostatné vchody. Časti, ktoré ona s deťmi a rodičia obývajú (a vedú v nich samostatné domácnosti), majú samostatné elektromery, a preto rodičia si náklady na elektriku uhrádzajú sami. Jej prispievajú polovicou na daň z nehnuteľnosti, na nimi spotrebovanú vodu a na polovicu hradia aj náklady na kúrenie, keďže majú spoločný kotol. Syn na domácnosť prispieva 100,- Eur mesačne a platí internet. K tvrdeniu bývalého manžela, že jej rodičia sa majú podieľať na výdavkoch, uviedla, že rodinný dom im bol nimi darovaný s pozemkami s ich právom doživotného bezplatného bývania a užívania. Bývalý manžel výživné na dcéru neplatí od januára 2016, kedy sa zaevidovala po skončení štúdia na vysokej škole na úrade práce a od 01.05.2016 nastúpila na absolventskú prax za 130,- Eur mesačne. Ďalej uviedla, že od 02.06.2016 sa zamestнала na 3 hodiny denne v chránenej dielni, kde len a s touto pracovnou dobou môže pracovať, a to s príjmom 2,50 Eur/hod. brutto, pričom každé 3 mesiace musí absolvovať lekárske vyšetrenie. Na mieste, kde sa mohla už predtým podľa bývalého manžela zamestnať, sa bola informovať, ale žiadnu zamestnankyňu nepotrebovali. Splátku na úver v SLSP má bývalý manžel o polovicu nižšiu, pretože druhú polovicu platí ona. Bývalý manžel už ani nespláca úver Quatro 65,- Eur mesačne. Poukázala na ust. § 67 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého poskytovanie príspevku na jej výživu bývalým manželom predchádza vyživovaciu povinnosť detí.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 65 C.m.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p.) a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. zrušil a vec mu podľa ust. § 389 ods. 2 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Po zániku manželstva rozvodom má rozvedený manžel právo už len na zabezpečenie primeranej výživy a nie rovnakej životnej úrovne ako v prípade manželov, a preto súd musí vychádzať z iných kritérií ako v konaní, kde sa stanovuje vyživovacia povinnosť manželovi. Jedinou relevantnou skutočnosťou pre priznanie príspevku je, že bývalý manžel nie je schopný sám sa primerane živiť a teda dôvodom na jeho priznanie nie je rozdiel v životnej úrovni po rozvode ani to, že navrhovateľke klesla životná úroveň a ani to, že si vlastnou prácou nedokáže zarobiť dostatok prostriedkov na uspokojovanie potrieb ako za trvania manželstva. Dokazovanie súdu sa obmedzuje na strane oprávnenej len na porovnanie jeho možností, schopností, majetkových pomerov a primeraných potrieb (koľko finančných prostriedkov mesačne potrebuje na zabezpečenie svojej primeranej výživy a či je v jej schopnostiach, resp. možnostiach si samostatne takéto množstvo finančných prostriedkov zabezpečiť). Až keď súd zistí, že nie je objektívne alebo subjektívne v možnostiach navrhovateľky (napr. zlý zdravotný stav, nemožnosť nájsť si zamestnanie zodpovedajúce fyzickým a duševným schopnostiam) živiť sa primeraným spôsobom samostatne, posúdi, či bývalý manžel má možnosti prispievať na jej výživu určitou sumou tak, aby jej potreby boli zabezpečené v primeranej miere.

6. Súd prvej inštancie dokazovanie v tomto smere nevykonal, keď navrhovateľka svoju neschopnosť sama sa živiť (pracovať) netvrdila ani nepreukazovala. Preto v priebehu ďalšieho konania bude úlohou okresného súdu zistiť (čl. 6 C.m.p.), či zdravotný stav navrhovateľky znemožnil jej zamestnať sa, resp. za akých podmienok sa zamestnať a odkedy mohla, aké má v dôsledku jej zdravotného stavu náklady na výživu (diéta) a lieky a aké má náklady na domácnosť prihladnuc aj na spolupodieľanie sa ostatných osôb na ich úhrade. Až po zistení, že nie je v schopnostiach navrhovateľky živiť sa primeraným spôsobom samostatne posúdi, či odporca má, resp. mal možnosti, schopnosti a majetkové pomery prispievať na jej výživu určitou sumou tak, aby boli jej potreby zabezpečené v primeranej miere (§ 72 ods. 1 Zákona o rodine).

7. Po vykonaní dokazovania za účelom zistenia skutočného stavu veci okresný súd opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby bolo aj preskúmateľné, keďže zo zrušovaného rozsudku nie je zrejmé, či rozhodoval o výživnom (výrok rozsudku), resp. o príspevku na výživu (v odôvodnení sa uvádza aj výživné aj príspevok), nie je v ňom určená ani doba, na ktorú ho priznal (§ 75 ods. 3 Zákona o rodine) a nevyplýva z neho, prečo v rozpore s ust. § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine ho nepriznal od podania návrhu na súd, ale od 01.08.2014. Súčasne rozhodne aj o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania (§ 58 C.m.p., § 396 ods. 3 C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie ani dovolanie n i e j e prípustné.